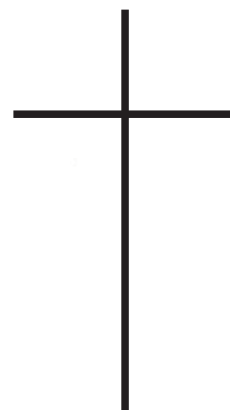

„Velkou cenu
má v Hospodinových očích
oddanost jeho věrných až k smrti.“
Žalm 116, 15

S děkováním Pánu, dárci života,
oznamujeme, že náš spolubratr

P. Michal František Pometlo OFM

po delší nemoci přijal sestru Smrt v úterý 20. srpna 2019
v Praze v Nemocnici pod Petřínem ve věku nedožitých 84 let.

Narodil se 18. října 1935 v Příbyslavi a po otci dostal jméno František, měl ještě bratra a dvě sestry. Po ukončení základní školy se začal učit truhlářem, ovšem jeho další život ovlivnilo onemocnění tuberkulózou. Po dlouhé nemoci pracoval u soustruhů, pak jako invalidní důchodce vykonával službu kostelníka v příbyslavském kostele Narození sv. Jana Křtitele, kde pracoval s mládeží, a za své aktivity byl odsouzen na jeden rok vězení (1963–64). V Praze v letech 1964–68 při zaměstnání v televizi absolvoval večerní studium SPŠ stavební ve Zborovské ulici, také sloužil jako sakristián a kostelník při kostele sv. Ignáce v Praze 2. V té době poznal františkány. Po pobídce provinciála Metoděje Řezníčka roku 1969, za dočasného uvolnění režimu, vstoupil do litoměřického semináře. Dne 2. dubna 1970 přijal při oblačce františkánský hábit a řeholní jméno Michal. První sliby složil 19. února 1971, slavné sliby pak 19. února 1974. Přes peripetie byl nakonec vysvěcen na kněze 29. června 1974. Po kratším pobytu v Brně s perspektivou, že bude tajným formátorem františkánských studentů, nakonec mohl nastoupit do duchovní správy a od roku 1975 sloužil jako kaplan postupně v Sokolově, Toužimi a Plzni s administrací v Liticích. V rámci protifrantiškánské „Akce Vír“ byl na Květnou neděli 1983 zatčen a strávil čtyři měsíce ve vazbě. V letech 1987–89 spolupracoval s Lubošem Hruškou a Romanem Podrázským na křížové cestě pro meditační zahradu a budoucí Památník obětem zla v Plzni. Rok 1989 jej zastihl na působišti v Lokti nad Ohří. Po pádu komunismu se vrátil do Plzně, kde sloužil ve františkánském kostele a na arciděkanství. V bytě zde vznikla i první malá františkánská komunita. Velkou změnu přinesl rok 1994, kdy se stal kvardiánem pražského konventu u Panny Marie Sněžné, v němž pobýval v podstatě až do své smrti. V letech 1998–2006 byl farářem zdejší farnosti. Byl vyhledávaným zpovědníkem a doprovázejícím a sloužil mnoha řeholním sestrám a terciářům. Jeho velkou láskou bylo kreslení a navrhl také obnovu liturgického prostoru v řadě kostelů v Čechách.

*Bratři františkáni
a za rodinu
sestra Emilie*

Za jeho život poděkujeme při zádušní mši svaté
v kostele Panny Marie Sněžné v Praze
v pondělí 2. září 2019 v 11 hod.

Poté bude uložen do hrobu bratří na Olšanech.